

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

стор. 10

UCU Ukrainian
Language and Culture
Summer School 2012

page 8

Четвер, 26 квітня 2012, Рік 82, Число 16 • Thursday, April 26, 2012 Volume 82, Number 16

Ukrainian Canadian Sadoway on *Time's* 100 Most Influential List

Toronto-born Donald Sadoway and currently the John F. Elliot Professor of materials Chemistry at the Massachusetts Institute of Technology,

Prof. Donald Sadoway

is on *Time Magazine's* list of 100 Most Influential People in the World 2012, as announced on April 18. An Energy Engineer, Dr. Sadoway has invented a battery to store the intermittent energy produced by wind/solar power, a problem which makes these projects not viable. In other words, a battery which enables drawing of electricity from the Sun when the Sun doesn't shine. He also concentrated on making it large, and inexpensive and simple to manufacture.

Prof. Sadoway is a University of Toronto graduate earning three degrees in Engineering Science and Chemical Metallurgy in the 1970s. Of Ukrainian heritage, Donald was raised an Oshawa boy by his second-generation Ukrainian

immigrant parents. While studying at the University of Toronto, he was also President of the Ukrainian Students' Club (USK).

From *BBC News, March 8, 2012* by Jane Wakefield: "[Donald Sadoway] has developed a liquid metal battery which he thinks could finally harness renewable energy sources such as wind and solar to the main electricity grid. It was just one of several cutting-edge technologies recently on show at the TED (Technology, Entertainment and Design) conference in Los Angeles.

Prof. Sadoway believes that the batteries are just two years away from commercial production and are significantly cheaper to produce than lithium-ion equivalents.

In preparation, he has spun off a company, Liquid Metal Battery Corporation, which has some high profile backers including Microsoft founder Bill Gates. "If we are going to get the country out of the current energy crisis, we can't drill our way out, we can't bomb our way out but we can do it in the old-fashioned way - invent our way out," he said to rapt applause. The TED audience is always on the look out for a wow moment.

Ukrainian Human Rights Activists Send 12 'Shadow Reports' to UN Member States

(Interfax-Ukraine) - Ukraine's human rights organizations are planning to ask UN Member States to put pressure on the Ukrainian authorities to improve the human rights situation in the country. "We will try to create political pressure

from UN Member States so as to oblige the government to improve the human rights situation," Executive Director of the Ukrainian Helsinki Human Rights Union Arkadiy Buschenko said at a press conference in Kyiv on April 23. He said that 40 human rights organizations in Ukraine had sent 12 "shadow reports" on various aspects of human rights to the United Nations. Buschenko said that the authors of reports not only described problems with human rights in Ukraine, but also suggested ways to address them.

Тимошенко і Яценюк підуть на вибори ЄДИНИМ СПИСКОМ

Партії Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина" та "Фронт змін" заявили про формування спільного списку на парламентських виборах. Очолять список провідники партій Юлія Тимошенко та Арсеній Яценюк.

Заступник голови партії "Батьківщина" Олександр Турчинов зачитав Декларацію єдності, яка опублікована на офіційному сайті "Батьківщини".

У документі вказано, що опозиційні партії об'єднуються для перемоги на парламентських виборах та для відновлення в Україні демократії та справедливості.

"Наші політичні сили сформують спільний список на виборах та узгодять своїх кандидатів в мажоритарних округах. Законодавство забороняє участь блоків у виборах, тому єдиний список буде сформований на основі партії "Батьківщина" як найбільш

рейтингової опозиційної сили", – йдеться у Декларації єдності.

"Батьківщина" та "Фронт змін" обіцяють сформувати у Верховній Раді демократичну більшість, обмежити "всевладдя Януковича" і повернути владу українському народові.

Після парламентських виборів партії обіцяють продовжити співпрацю аж до перемоги демократичних сил на виборах президента.

У Декларації також міститься заклик до усіх демократичних партій про спільну працю на благо Української держави.

"Жоден політик і жодна політична сила не побудують нової країни без підтримки людей. І саме тому ми закликаємо і просимо громадян України підтримати наше єднання і нашу боротьбу", – йдеться у Декларації єдності.

**Спільне Свячене Відділу ОУК
Торонто звеличив своєю
присутністю Патріарх Філарет**

Голова Відділу ОУК Торонто Лідія Лелик (зліва) вітає хлібом і сіллю Патріарха УПЦ КП Філарета у Громадському Центрі Українського Національного Об'єднання в Торонто. Посередині – ведуча святковою програмою Уляна Плавущак Підзамецька

Про святкування читайте на стор. 9

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

“Где русский язык, там наша территория”

Так недвозначно заявив новітній “російський цар” Владімір Путін. У відповідь український гарант, звично прогнущись перед кремлівським господарем, запевнив, що внесе відповідну пропозицію до Верховної Ради, аби було прийнято відповідне рішення про другу державну мову – російську. Щоправда, за кілька днів близькі до В. Януковича кола зробили заяву, що слова українського президента неправильно розтлумачили російські мас-медіа. Мовляв, йшлося не про другу державну мову для російської, а лише про статус регіональної, що відповідає найбільш демократичним нормам цивілізованої мовної політики. Однак, як то кажуть, диму без вогню не буває. А окрім того, теперішня, з дозволу сказати українська влада завжди відрізнялася якраз антиукраїнською

політикою в усіх сферах, у тому ліку й у мовній.

Коли наближалася татарська орда до України, то сторожі у степу били тривогу, щоб народ був готовий зберегти себе. Подібно тепер, коли північно-монгольська орда, маючи при владі в нашій країні своїх опричників на кшталт Партії регіонів, включно вже із згаданим антиукраїнським президентом, то все українство мусить бути свідоме цієї тривоги.

Намагання москвитів та їх холуїв з донецьких териконів постійно зростають і міцнішають, подібно, як в одному оповіданні Василя Стефаника, в якому п'яний дядько сидів за воротами і плакав.

– Чого ж ти плачеш? – питають сусіди.

– Сини мене набили...

– Та вони б'ють тебе щотижня,

– стенають здивовано ті плечима.

– Так, так, але, б'ючи, тягнули тільки до воріт, а тепер за ворота!

Подібно нині відбувається в українсько-російських відносинах. Коли потихенько здали Севастополь, то на Чорному морі не було шторму. Кіріл їздить в Україну, як на свою дачу, і голосить молитву про “Русській мір” – так само нічого особливого в українській громаді не відбувається. Міністр освіти з юдейським корінням піддає ревізії нашу минувшину і у всякий спосіб принижує титульну націю. І народ у своїй більшості так само мовчить. Зрештою, коли найбільш авторитетних і дієвих провідників опозиції кидають за ґрати – реакція суспільства також квола на це кричуще беззаконня та свавілля. Незважаючи на те, що такі прояви наочно демонструють:

якщо потурають закон у відношенні до колишнього прем'єр-міністра України, за якого віддали свої голоси на президентських виборах близько 12 мільйонів громадян, то як будуть чинити з простим посполитим?! Відповідь одна: розчавлять, як комаху.

Таких і подібних прикладів можна навести купу. Але ж повинна бути межа! Передвиборча торгівля українським словом напередодні виборів – це вже вершина наруги над нашою нацією. Не забуваймо, що мова і релігія для українського народу – то наче гранітна скеля, яку віками не змогли окупанти, гинули під нею і тепер можуть сконати. Бо український народ є незнищимий, він був, він є і він вічно буде.

Слава Україні! Слава українському народові!

Повідомлення

Повідомляємо, що Центральна виборча комісія України своєю постановою від 12 квітня 2012 року № 67 “Про утворення закордонних виборчих дільниць на постійній основі” утворила 114 закордонних виборчих дільниць.

Текст постанови розміщено на веб-сайті ЦВК України за адресою: <http://www.cvk.gov.ua/pls/acts/ShowCard?id=27896&what=0>.

На території Канади на постійній основі утворено дві закордонні

виборчі дільниці при закордонних дипломатичних установах України у Канаді.

Закордонна виборча дільниця № 900037 при Посольстві України в Канаді.

Межі виборчої дільниці: Канада (Національний столичний округ, провінції: Квебек, Манітоба, Нова Скоша, Нью-Брансвік, Ньюфаундленд і Лабрадор, Принц Едвард Айленд).

Адресадільничної виборчої комісії та приміщення для голосування:

Приміщення Посольства України в Канаді: Канада, провінція Онтаріо, м. Оттава, Сомерсет Стріт Вест, буд. 310 (310 Somerset St. West, Ottawa, Ontario, Canada K2P 0J9).

Закордонна виборча дільниця № 900038 при Генеральному Консульстві України в Торонто.

Межі виборчої дільниці: Канада (провінції: Альберта, Британська Колумбія, Онтаріо, Саскачеван; території: Нунавут, Північно-Західні, Юкон).

Адресадільничної виборчої комісії та приміщення для голосування:

Приміщення Генерального Консульства України в Торонто,

Канада, провінція Онтаріо, м. Торонто, Лейкшор Бульвар Вест, буд. 2275, к. 301 (2275 Lakeshore Blvd. West Suite #301, Toronto Ontario, M8V 3Y3).

Інформуємо також громадян України, які проживають чи перебувають на території Канади, що із Законом України “Про вибори народних депутатів України” та Законом України “Про Державний реєстр виборців” можна ознайомитися на веб-сайті ЦВК України <http://www.cvk.gov.ua>

Генеральне Консульство України в Торонто

Summer Employment Opportunities

Student Archivist

The Ukrainian National Federation of Canada National Executive - located in Toronto is seeking an organized and resourceful student with:

- Superior computer skills, excellent research abilities and a general knowledge of office procedures.
- Proficiency in English and Ukrainian is mandatory.

Employment is for 11 weeks during the period
May 28-August 31, 2012.
Rate of pay is \$12.00 per hour.

Student Program Assistant

UNF Branches - Toronto West, Sudbury, Winnipeg, Saskatoon, and Edmonton are seeking an organized and resourceful student with:

- Superior computer skills, excellent research abilities and a general knowledge of office procedures.
- Proficiency in English and Ukrainian is mandatory.

Employment is for 6 weeks during the period
May 28-August 31, 2012.
Rate of pay is \$12.00 per hour.

Student Camp Counsellors

UNF Branches - Toronto, St. Catharines, Windsor, and Regina are seeking Day Camp Counsellors for children aged 5-12 years.

Employment is for 4-8 weeks

during the period

July 01-August 31, 2012.

Rate of pay is \$12.00 per hour.

Send resume to: info@unfcanada.com

Telephone: 416-925-2770

Fax: 416-960-1442

In Memory of John Demjanjuk

By **Andriy J. Semotiuk**

Continued from previous Issue 15, *The New Pathway*, April 12, 2012.

Danilchenko Statement

Given that Demjanjuk was accused of being an accessory to the murder of 27,900 victims, it would seem that such a guard would have been well known and readily identifiable by survivors of Sobibor whose fate would have been in his hands. Yet according to Sheftel, of the dozen Jewish survivors of Sobibor throughout the world who were questioned from 1976 onward, by both the American investigators and the Israeli authorities, none identified Demjanjuk's picture as that of a guard from Sobibor. This was significant since it contradicted the evidence of Ignat Danilchenko who claimed he served with Demjanjuk in Sobibor and identified Demjanjuk's picture when Danilchenko was interrogated in 1979 by the Soviet KGB. Some time after his interrogation, Danilchenko said he was tortured by the KGB which tended to discredit his assertions. He passed away without ever being cross-examined by the defence on the identification or his claims.

Transfer Lists

There was evidence led by the prosecution that Demjanjuk's name appeared on Nazi transfer lists assigning him to Sobibor.

There was some confusion about this since Demjanjuk's name also

appeared on another transfer list dealing with Lublin, apparently punished for unlawfully leaving a camp there. Was he at both camps?

The Court's Conclusion that Demjanjuk was at Sobibor

All the foregoing evidence, according to the court, established that Demjanjuk was indeed present in Sobibor. But this alone was not enough to convict Demjanjuk of the crime as alleged. The prosecution needed to prove complicity in murder.

A fundamental principle of Western jurisprudence is individual responsibility for one's actions. In criminal law, this requires that the charges against the accused, and the accused's responsibility for the crime, must be proven beyond a reasonable doubt. Since Demjanjuk could not be accused of any specific criminal act, he had to be found guilty not of murder, but of being an accessory to murder. And since he was not a German and therefore effectively amnestied by German law, and never a Nazi, he was tried as a non-German because he allegedly worked for the Nazis. Since there was no direct evidence of guilt, the case had to be proven on circumstantial evidence.

To prove a circumstantial case, the evidence presented had to lead to a reasonable conclusion that Demjanjuk was guilty - and no other reasonable conclusion. That is the standard of proof required in such circumstantial cases under criminal law. But others who were in Sobibor, German guards,

such as Erich Lachmann, Heinz-Hans Schutt, Heinrich Unverhau, Robert Juhres, Ernst Zirke, or Erwin Lambert were charged but found not guilty according to the Holocaust Archive and Research Team who list these names on their web site. If they were there, did not try to escape due to risk of death, and were not part of the 'killing machine', then that could also have been true for Demjanjuk. If anything, the evidence in the Demjanjuk case supported a reasonable inference that he was innocent, even assuming that he was in the camp, precisely because he was NOT German and therefore, likely did not want to take part in the work of the camp.

To many Ukrainians, the Demjanjuk case demonstrated that the World did not understand that Ukraine was a victim of both the Soviets and the Nazis during World War II, and of the Holodomor before the War.

Their exasperation over its many twists and turns grew over time.

For many Jews, Demjanjuk's case represented their last opportunity to once again broadly publicize the evils of Nazi Germany and its role in the Holocaust. They made the most that they could of it.

In the end, however, this case was not really about the trial of Ivan Demjanjuk. It was about the trial of modern-day Germany, of Israel before that, and by extension, since the case started there, of the United States. In their

desire to condemn the transgressions of Germany's past, the prosecutors and judges in the Demjanjuk case, from its beginnings in the United States to Munich, failed to follow elementary rules of fairness, due process and the rule of law. They employed immigration instead of criminal rules to lower the standard of proof for the prosecution, they knowingly withheld key evidence from the defence and were found by a U.S. appeals court to have committed prosecutorial misconduct, they deported instead of extradited Demjanjuk to Germany, they invented new theories of guilt unknown to the law and detached from personal responsibility, and they allowed the case to be politicized to become a show trial over and over again. The irony of the Demjanjuk case lies in the fact that despite all these efforts to convict him, according to German law, no conviction stands until all appeal rights have been exhausted. In other words, despite what the international media may say, according to German law, and Israeli and American law for that matter, Demjanjuk was never found guilty of any crime. His long nightmare is finally over. At long last he can now rest in peace.

Andriy J. Semotiuk is an attorney practising in the area of international law focusing on immigration. He is a member of the bars of New York and California in the United States, and of Ontario and British Columbia in Canada. A former United Nations correspondent who was stationed in New York, Mr. Semotiuk now practises law and resides in Toronto.

JOB POSTING

Ukrainian Canadian Social Services (Toronto) Inc.

UCSS (Toronto), a non-profit charitable organization serving the Ukrainian ethno-cultural community in GTA, provides a range of social services and programs to individuals and families of Ukrainian ethno-cultural background who are experiencing language and cultural barriers.

EXECUTIVE DIRECTOR

Based in Toronto and reporting to the Board of Directors, the ED is accountable for supporting the Board by developing programs and solutions as they relate to the organization's mission, vision and goals.

The ED is responsible for managing day-to-day operational tasks, overseeing all financial operations and supervising a team of professionals and administrative staff. In this role, the ED will develop and enhance working relationships with other not-for-profit organizations, government agencies, user communities, internal/external service providers and other key influencer groups and liaise with counterparts in other Ukrainian not-for-profit and/or social services organizations to identify areas of collaboration. The position involves researching emerging trends, best practices and policy issues to design and implement strategies for improving program delivery as well as preparing grant applications, budgets and government reporting.

An undergraduate degree (administration or management) and five-ten years work experience in the not-for-profit sector, preferably in a management role and fluency in English and Ukrainian (other Slavic languages an asset) are basic requirements. The successful candidate will have experience working with government and its agencies, especially at the municipal level and a good understanding of the specific challenges and issues facing the not-for-profit sector, including program and financial management issues and practices. The role requires: excellent communication, interpersonal, leadership, relationship-building and client service skills; ability to interact with confidence and diplomacy with all stakeholders (Board, staff, volunteers, clients, service providers, government); flexibility and a willingness to embrace constant change; well-developed contacts within the Ukrainian-Canadian community. Must be bondable.

Salary is dependent on qualifications and experience.

If you are interested in this opportunity, please apply and submit a resume by **May 15, 2012** quoting 'Posting ED-042012' to: toradmin@ucss.info or Ukrainian Canadian Social Services (Toronto) Inc., 2445 Bloor St. W., Toronto, ON M6S 1P7.

Керівник програми –
Любомира Матвіяс

Радіопрограма "Поступ"

у прямому ефірі

Щонеділі 8-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9 (CIRV)

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Tel.: 416-671-1805

Fax: 416-628-5156

lyubomyram@yahoo.com

Карпати Травел

Airline tickets: Aerosvit, LOT, KLM etc.

Vacations and Cruises

Invitation and Travel Insurance

Parcel, Money Transfer, Video Transfers

BEST PRICES - BEST SERVICE

121 Runnymede Rd. Toronto, Ont. M6S 2Y4

416-761-9101

karpatycanada@yahoo.com

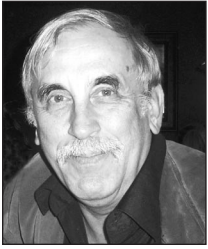
DRUG MART

Безкоштовна доставка ліків додому

2150 Bloor Street West, Toronto, Ontario

416-769-6946

Ми розташовані у тому самому
приміщенні, що раніше

The View From Here

By Volodymyr Kish

Unorthodox Views

One of the notable events that took place in the Ukrainian community in Toronto this past weekend was the visit of Patriarch Filaret, Head of the Ukrainian Orthodox Church – Kyivan Patriarchate. Normally, the visit of a dignitary and spiritual leader of such rank from Ukraine would be a welcome occasion that would draw together all elements of the Ukrainian community as well as the ecumenical participation of the other Ukrainian confessions.

Instead, religious politics has caused the visit to be overshadowed by no small amount of acrimonious controversy and debate. The reasons for this are mired in the tragic and bloody history of Russian – Ukrainian relations, and have more to do with the machinations of big power politics than matters of Faith.

Ever since 1686, the Orthodox Church in Ukraine has been subjected to the rule of the Russian Orthodox Church. As the Tsars of Russia conquered Ukraine and made it part of their empire, they also forcibly brought to an end the autonomy of the Ukrainian Orthodox Church. It was only in the aftermath of Ukraine becoming an independent country again in 1991 that an autonomous Ukrainian Orthodox Church – Kyivan Patriarchate (UOC-KP) first under Patriarch Mstyslav, then Patriarch Filaret, came into being. Regrettably, a large number of Orthodox churches and believers in Ukraine chose to remain affiliated with the Russian Orthodox Church under the banner of the Ukrainian Orthodox Church – Moscow Patriarchate (UOC-MP) with Metropolitan Volodymyr as its Head. To complicate things even further, there is a third Orthodox Church in Ukraine, going by the name of the Ukrainian Autocephalous Ukrainian Church under its Metropolitan Mefodiy.

Although there have been many efforts over the past two decades to try and unite the three Orthodox factions in Ukraine under one roof, they have borne little fruit. In the meantime, the UOC-MP, with the support of the current Yanukovich government in Ukraine as well as the Russian Mother Church and the Russian government, has been very active in trying to re-assert its dominance over its Ukrainian rivals. It insists that it is the only “canonical” Orthodox Church in Ukraine as recognized by the World’s Orthodox community, whose authority comes through apostolic succession through the Ecumenical Patriarchate of Constantinople. It looks upon the other two Orthodox churches as being illegal schismatics.

The problem for the Ukrainian

Orthodox Church of Canada is that it derives its spiritual authority from the same Ecumenical Patriarchate of Constantinople under Patriarch Bartholomew I. As a result, it is forced to recognize the UOC-MP as the only legitimate Orthodox Church in Ukraine, and the other two as illegitimate schismatics. This is particularly difficult for Ukrainians in Canada to swallow, since the UOC-MP has clearly shown itself to be antagonistic to Ukrainian aspirations for both political and religious autonomy from Russian rule. In fact, many have characterized the UOC-MP as a *de facto* tool of Russian imperialistic foreign policy.

All this has placed the Ukrainian Orthodox Church of Canada (UOCC) and its Head, Metropolitan Yuriy, in a no-win situation. As part of the “ecumenical” World Orthodox community, it cannot have any dealings with the UOC-KP and Patriarch Filaret. Unfortunately, it would be fair to say that the vast majority of the Orthodox faithful here in Canada clearly sympathize with the UOC-KP and Patriarch Filaret’s efforts at establishing a unified autonomous Ukrainian Orthodox Patriarchate. The Ukrainian Nation State historically has always been closely associated with the Orthodox Church, and it is particularly painful for Ukrainians to accept Russian dominance, be it political or religious.

I have been told that prior to Patriarch Filaret’s arrival, Metropolitan Yuriy issued an edict to all his clergy, churches and parishes, forbidding them to have any official contact with Patriarch Filaret lest it be interpreted as support for the UOC-KP. This came as direction from Patriarch Bartholomew, and I would guess that it was the result of some strong arm twisting by the UOC-MP and Patriarch Kirill of the Russian Orthodox Church who has been particularly active in trying to assert his influence over Ukrainian religious affairs.

All this of course has raised strong opinions and protests by the more nationalistic oriented members of the Ukrainian community, be they Orthodox or not. What stand should the UOCC take when “canonicity” comes into conflict with truth, fairness and justice? Should “ecumenical” policy take precedence over the rights of an indigenous National Church? Where does one draw the line between church authority over spiritual versus secular and political matters?

These are not easy questions to deal with. Nonetheless, I think they are issues worthy of some broad discussion and open debate that needs to include both church leadership as well as all the faithful.

Museum Whitewashing Communist Crimes

Mental Callisthenics with Vujko Ilko

By Oksana Bashuk Hepburn

Vujko Ilko had been celebrating *Velykden* in Winnipeg. Now, we’re meeting for our own ‘pysanky’ mental callisthenics - discussions on matters of importance to our community in Canada. He didn’t mention any topics but reported that the Ukrainian Catholic Cathedral of Sts Volodymyr and Olga was packed for “five different *paska* blessings”, yet there wasn’t a ‘peep,’ he said, in the *Winnipeg Free Press*.

“The Museum is huge,” he starts “with criticism to match.”

Clearly, he is not pursuing the need to fix the ‘if-you’re-not-in-the-media-you-don’t-exist’ syndrome plaguing our community; and not only about *Velykden*. Our non-existence in the media is due, mainly, to our inattentiveness. Today’s topic is the cost overruns of the Canadian Museum for Human Rights; 65 million dollars for completion and some 33% surge - to 30 million - on operating costs. The social media is raging with complaints about the unsustainable ‘Museum of Hypocrisy’. The feds said: no further funding.

“So has the work stopped on the Museum, Uncle?”

“No. Its new leadership team means to finish the shell. It looks like a WWII German bunker protecting its position, or like a Roman soldier’s helmet with the visor down. Defensive.”

“Apparently the facility has no provisions for rental space or catering, the financial backbone of most Canadian museums.”

“But here’s the latest gig. Winnipeg City Council has just voted in Mayor Sam Katz’s idea of giving 700,000 free tickets to a water park that will sit next door to the Museum. Underprivileged kids will be subsidized annually by Winnipeg taxpayers to have a little fun. But the real *chutzpah* is this: I suspect they will need to get educated at the Museum first. And at ten dollars a head, the Museum will get its shortfall of \$7,000,000 operating cost.”

“Huumm. What does that mean?”

“A tie-in between the Museum and the water park. Young minds will be exposed to the Museum’s one-sided take of the WWII tragedy. Communist crimes against humanity will not be portrayed on par with Nazi crimes. Communist ideology will continue being okay. The five million Holocaust victims will get star billing. The whole truth, some 14 million non-combatant murders - nine million of them non-Jews - will get a wee mention.”

“Now there’s a *hocus pocus*. What do Winnipeggers think?”

“Many see Katz as a *hocus pocus* kind of guy. He promised not to raise taxes - to beat out Judy Wasylycia-Leis in the last race - and hasn’t. Instead, the Mayor slaps on “levies”. And he let the infrastructure rot for his successor

to deal with. Many complain that the water park does not belong in The Forks green space.”

“What about the Holodomor. Is the UCC winning the battle to give it greater prominence?”

“I asked the President for an update. He promised, but did not get back. But Timothy Snyder was in town. He’s the award-winning Yale historian; author of *Bloodlands: Europe Between Hitler and Stalin*. He was clear on what the Museum must do. First focus on Canadian issues. Then, recognize the horror of the Bloodlands - Western Poland, Ukraine and Belarus - where some 14 million perished between 1932-33, when Kremlin’s Communists instigated Holodomor, and 1945, the end of the War. That’s the huge universal lesson. And remembers nine million were non-Jews.”

“Wow! And some historians would argue that Snyder’s figures for Holodomor are conservative. But how to right this wrong?”

“His vision is markedly different from Gail Asper’s, a champion of the Museum and the Holocaust. Snyder is for inclusion; for the full version of history; for all victims. Very Canadian. More, he wants Stalin’s murders exposed on par with those of the Nazis: no sweeping of their crimes under the carpet because of some long-held left-wing leanings. Both covered the Bloodlands with corpses. The Museum isn’t some Hollywood film producer with private money exclusively denouncing Nazis in support of personal world views. This is about accurate and complete representation of history and the ever-present threat to human rights. Snyder advocates this: genocides are not sole-sourced; anyone can be a perpetrator or victim. No one has exclusivity or pre-eminence.”

“Uncle, by not giving equal billing to the Communist crimes, the Museum is protecting murderers like Joseph Stalin and his Holodomor architect Lazar Kaganovich, and others.”

“Exactly.”

“Does the Canadian government realize it has been sucked into this duplicity?”

“Don’t know, but we’d better make it clear to them. I hope that’s what Paul Grod is doing. Good UCC tactics? Make the case, again if need be, with others misfortunate enough to experience the *hammer and sickle* “paradise”. That’s all Eastern Europeans, Balts, Vietnamese, Cambodians, Chinese, and Cubans. If all victims of Communism of the last century are counted up, it’s well over 100 million dead. That is unprecedented and it has been whitewashed for too long.”

“Good grief. What an embarrassment for Canada if the Museum fails to get this right.”

“Free tickets to underprivileged kids notwithstanding.”

'Bus Routes and Bazaars' Fascinate Students of Ukrainian Catholic University's Summer School

By Otar Dovzhenko

 "It's the language of my ancestors...
 "It's the key to learning the history, culture, and traditions of my people...
 "It's a bridge to other Slavic languages."

These and many other reasons inspire foreigners to get acquainted with the Ukrainian language. Some of them come from a Ukrainian background and want to get back to their roots. Others are simply interested in the country and its people. They travel to Lviv, the cultural capital of Ukraine and the largest Ukrainian-speaking city in the World. The Ukrainian Catholic University's School of Ukrainian Language and Culture offers in the summer two months of total immersion in Ukraine's language, culture and history. Students

by rides on city minibuses, so different from public transportation in the countries of North America and Western Europe. Students, still getting a little mixed up with words, tell strange stories about city buses.

"I wanted to get home fast... I had ice cream which became milk. Now I think that city bus no. 37 is a super-duper inexpensive ride through Lviv, but not with groceries." Adam Garner, from the USA, wrote about this in the newspaper *Summer with a twist*, which the participants of the program prepared themselves.

"I love everything here!" said Colleen Makar, also from the USA, and shared her impressions. "I like that I can walk around a lot. At home, I drive everywhere. I really noticed that there are many old cars, city minivans and

UCU Summer School 2011 students pose in folk costumes

UCU Summer School 2011 students Maria Hewko and Paul Bandera make pysanky (Easter Eggs)

leave not only with extensive knowledge but also with new friends, unforgettable impressions, and valuable experience. For those who were born and lived their whole life in Western Europe or North America, there is much here that can shock, or fascinate.

To live together with Ukrainians: that's the simple recipe for effective study. Experienced language teachers and also tutors, students of UCU or other universities in Lviv, work with the program's participants. Some live together with the students in dormitories, help them with homework, and spend leisure time together, providing constant conversational practice. Interested students can also live with Lviv families.

The program is filled with interaction in the Ukrainian-language, not only study but also recreation: parties, picnics, visits to museums and theatres. On weekends: trips to castles, monasteries, and villages of the Lviv Region, and also longer trips to Kyiv, Odesa, Kamianets-Podilskyj and the picturesque Carpathian Mountains. And, of course, walks through Lviv. Here the most interesting experiences start.

Most foreign guests are surprised

buses here." American student Sarah Sutter wrote a strange story in her daily journal. "I got on city bus no. 39 and saw an unforgettable exchange between an old lady and a bus driver. All the passengers gave their two hryvnias fare, but the old lady didn't want to pay, or she didn't have the money, I don't know. She took two big apricots from her bag and put them on a mat, not saying anything. The driver saw the apricots and looked at the lady. I thought that he would get really mad, but he said 'Thanks!' and put the apricots in the cash box. And then he drove off and ate the apricots. I smiled for a long time, thinking that situation would never happen in America."

Another surprise is the bazaar. "The Shuvar Market really made an impression on me," wrote Matthew Lovell. "There's so much meat and sausage there. It's great! - though I don't like bacon fat."

Maybe everyone doesn't like bacon fat, but you can find something to your taste in the Ukrainian kitchen. When they return home, the graduates of the School of Ukrainian Language and Culture can prepare authentic *borshch* for their friends or introduce them to the culinary

UCU Summer School 2011 student John Alexander Reves learns to make varenyky

ritual of making *varenyky*. And few leave Ukraine without an embroidered shirt, a traditional handmade item.

Yet another pleasant surprise is Ukrainian song. Its unmatched euphony, along with the beauty of Lviv's *Old-World* architecture, captivates guests from the first day. For you don't need to know the language to understand beauty. By the way, you can start studying at the school without knowing a single word of Ukrainian. Programs are offered for students at beginning, intermediate, and advanced levels.

Intensive language study in groups of five to six students helps them understand the locals, and recreational activities help them look into the Ukrainian soul. "Every time I think that now I totally understand Lviv, Ukraine, or Eastern Europe, something happens in my life here that surprises me incredibly," wrote Sarah Sutter in her journal. "I really like the fact that there's always something here that can surprise you."

Last year, some 50 students studied at the School, from the USA, Canada, England, Germany, Australia, Poland, Austria, France, and Holland. The program is in its 10th successful year. Its

results dramatically disprove misconceptions that the Ukrainian language has no future and that there's no reason to learn it. According to the book *Ethnologue*, more than 40 million people in various countries of the World speak in this language, and this is the native language of 37 million of them. Regardless of all the disputes connected with the pro-Russian political forces in the current government, Ukrainian has not lost its status as the single State Language, but it is gradually becoming a language of communication even in those areas of Ukraine where spoken Russian was dominant in Soviet times.

Fluency in the State Language of the largest country in Europe gives an additional advantage in the job search and career advancement in such fields as diplomacy, international cooperation, economics, education, and journalism. "In my opinion, one should study foreign languages," said Lesia Witkowsky, a participant in the program. "English is important for business, and Ukrainian for the culture of my ancestors."

Graduates of the School of Ukrainian Language and Culture reluctantly say "farewell" to Lviv and often return: some to improve their fluency, others to teach English to Ukrainian students, still others simply to see Ukrainian friends. They say there is no place in the World with tastier beer or more fragrant coffee. "People in Lviv are very hospitable and pleasant," recounted Alanna Wasylkiw from Canada. "If you ask for help, you'll certainly receive it. If I ever have a chance to return to Lviv, I'll grab it, and with great pleasure return to this wonderful Ukrainian city."

In 2012, summer sessions will run from June 18 through August 11. To learn more about UCU's School of Ukrainian Language and Culture, go to <http://studyukrainian.org.ua/>

Otar Dovzhenko is a teacher in the Master's in Journalism Program at the Ukrainian Catholic University.

Спільне Свячене Відділу ОУК Торонто звеличив своєю присутністю Патріарх УПЦ КП Філарет

Уже стало традицією в організаціях, церковних громадах діаспори за тиждень після Великодня, у Провідну неділю, збиратися на Спільне Свячене, щоб разом відсвяткувати це одне з найвеличніших християнських свят – Воскресіння Ісуса Христа і в колі близьких людей ще раз спожити освячені традиційні страви – паску, яйця, шинку, ковбасу, бурячки з хрінном.

Як і щороку, Спільне Свячене влаштували для своїх членок, їхніх родин, членів братніх організацій та прихильників жінки Відділу Організації Українок Канади Торонто у Громадському Центрі Українського Національного Об'єднання, що на 145 Evans Ave. в Торонто.

Звеличив святкування своєю присутністю Патріарх Української Православної Церкви Київського Патріархату Філарет, який, перебуваючи в цей час у Канаді, загостив у Домівку УНО. Разом із ним прибув секретар Священного Синоду, Архископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій.

Присутні стоячи вітали Святейшого Патріарха Філарета при вході до залу,

– Наталія Обаль, голова Філії УНО Торонто Славко Борис та голова Відділу ОУК Торонто-Захід Тетяна Прокопів, яка привітала Патріарха Філарета китицею червоних троянд.

Опісля ведуча попросила до слова Святейшого Патріарха Філарета.

У своїй промові Патріарх Філарет привітав присутніх з Воскресінням Христовим і побажав усім Господніх Ласк. Він зосередився на важливості Віри та збереження загальнохристиянських цінностей, наголошуючи, що Українська Православна Церква Київського Патріархату є справді українською церквою. В останні роки спостерігається тиск на Українську Православну Церкву з боку Московського Патріархату. Глава РПЦ Патріарх Московський Кіріл поставив перед собою мету знищити незалежність Української Православної Церкви Київського Патріархату, з чим пов'язані його часті приїзди в Україну. Але на захист нашої Церкви стала не тільки сама Церква, а й патріотичні сили, громадські організації, політичні партії в Україні, а також Європа і США – заявив Патріарх Філарет. Він наголосив, що

1 – Під час Спільного Свяченого

2 – Голова Відділу ОУК Торонто вручила подарунок-писанку Патріархові Філарету

Голова Відділу ОУК Торонто-Захід Тетяна Прокопів вручає китицю троянд Патріархові

а голова Відділу ОУК Торонто Лідія Лелик, голова Філії УНО Торонто Славко Борис, президент УНО Канади Тарас Підзамецький та членка Крайової Управи ОУК Наталія Обаль за старим українським звичаєм зустріли його хлібом-сіллю.

Хор “Боян” під диригентурою Наталії Фучило у цей час співав величне “Христос Воскрес”.

Голова Відділу ОУК Торонто Лідія Лелик відкрила свято, привітавши усіх присутніх і особливо почесного гостя з України, і передала слово ведучій Улянці Плавущак Підзамецькій.

Ведуча, представивши очільників і представників громадських організацій та священнослужителів, запросила отця Ореста Остаповича, разом із Святейшим Патріархом Філаретом, до молитви і благословення великодніх страв.

Відтак Уляна Плавущак Підзамецька представила хор “Боян” та його диригентку Наталію Фучило, і в його виконанні прозвучало кілька чудових пісень.

Після обіду, перед тим, як подали солодке, склали привіти президент УНО Канади Тарас Підзамецький, від імені Крайової Управи ОУК ім. Ольги Басараб

український народ заслуговує на те, щоб нарешті збулася його віковична мрія – постала єдина помісна Українська Православна Церква, і він сам, і його прихильники будуть невтомно працювати для цієї мети. А коли йдеться про українську державність і незалежність – ми всі разом повинні стати на її захист, – закликав Патріарх Філарет. На закінчення він подарував членкам Відділу ОУК книжку “Українська Православна Церква Київського Патріархату”.

Уляна Плавущак Підзамецька, подякувавши Патріархові за теплі, глибокі слова настанови і згадавши, що в цьому році відзначено 50-ліття єпископської хіротонії та 45-ліття служіння на Київській кафедрі Святейшого Патріарха Філарета, запросила всіх вшанувати його довоглітно духовну службу сердечним “Многая Літа”, що присутні зробили з великою приємністю, а голова Відділу ОУК Торонто Л. Лелик на згадку подарувала Патріархові писанку, яку розписала Катруся Хемій, внучка членки Відділу Ольги Пилип’як.

Відтак ведуча висловила щире подяку усім, хто долучився до зорганізування такого урочистого святкування і приготував смачний обід.

PLEIADES THEATRE

in association with RED BOOTS CANADA

Luba, Simply Luba

Starring **Luba Goy**

by Diane Flacks in collaboration with Luba Goy & Andrey Tarasiuk

Discover the hilarious heart, passionate soul and poignant story of Canada's beloved comedienne!

MAY 7 - MAY 26, 2012
Berkeley Street Theatre, Downstairs, 26 Berkeley St.
TICKETS: 416.368.3110 | www.canstage.com

Season Sponsor: BMO Financial Group

ABCU

ПЛАСТ СВЯТКУЄ 100-ЛІТТЯ У 2012 РОЦІ!

Пластуни міста Торонто прилучаються до міжнародних святкувань 100-ліття Пласту. Заплановано цілий ряд святкових подій, котрі віддзеркалюватимуть пластові цінності. Щоб отримати детальніші інформації, відвідайте нашу веб-сторінку www.toronto.plast.ca

Пласт – Станція Торонто – Апель 2011
Святкуємо 100-ліття Пласту!

Цього року пластуни міста Торонто прилучаються до міжнародних святкувань 100-ліття Пласту, його відданої праці для виховання молоді та допомоги іншим.

Засновано Пласт у 1912 році у Львові, коли д-р Олександр Тисовський пристосував принципи скавтської організації Роберта Бейдена-Павела до українського контексту – і поєднав їх з любов'ю до української культури і спадщини.

Пласт, який активно діє у восьми

країнах світу, закорінився в Торонто більш ніж 60 років тому, коли приїхала повоєнна українська імміграція до Канади. Пластова станція в Торонто нараховує понад 600 членів – молодь від 6 до 18 років, виховники-старші пластуни від 18 до 35 років і пластуни-сеньйори. У 1990-х роках пластуни з Торонто відіграли важливу роль у відродженні Пласту в Україні.

Торонто – найбільша станція в Канаді і одна з найбільш активних у світі. Станція запланувала цілий ряд

святкових подій у цьому році, на які запрошує всіх пластунів, колишніх пластунів, українську громаду і всіх приятелів Пласту.

100-ліття святкування в Торонто віддзеркалюватиме пластові цінності.

Починаються святкування у квітні зі світовим відновленням Пластової Присяги: “Вірність Богові та Україні і допомога іншим”.

6 травня 4:00-6:00 год. попол. всі члени станиці візьмуть участь у Доброму Ділі для загальноканадської громади – висадженні 100 дерев у міському парку – Eglinton Flats Park – Eglinton and Jane Street, південно-східна частина біля ставка. Запрошуємо всіх членів Станиці – молодих і старших, теперішніх і колишніх пластунів до участі в цьому

доброму ділі.

Наприкінці червня всі пластуни і пластові родини з'їдуться на пластову оселю Січ на спільне Свято Весни і родинний пікнік.

У серпні відбудеться Ювілейна Міжкrajова Пластова Зустріч (ЮМПЗ) в Україні. Пластуни зі США, Канади, Австралії, Аргентини, Польщі, Німеччини і Великобританії з'їдуться на зустрічі та табори, а закінчать 5-денне святкування у Львові – місті заснування Пласту.

На завершення святкувань станція Торонто **27-28 жовтня** відбуде “Homecoming Weekend” пластунів і колишніх пластунів, які матимуть нагоду з'їхатися зі всіх сторін світу і зустрітися на вечері та забаві. На наступний день заплановано День Відкритих Дверей у новій Пластовій Домівці ім. Гуцуляків, де відбудеться юнацький музичний змаг “Золота Гітара” та урочисте закриття святкувань сеньйорським і новацьким церемоніалами.

Орест Джулинський, головний координатор світових святкувань 100-ліття, захоплено стежить за поступом планів у Торонто: “Мені як членові станиці надзвичайно приємно бачити, що молодь і старші члени станиці з таким ентузіазмом беруться до діла та пильно приготуються до святкувань”.

Щоб отримати детальніші інформації, відвідайте нашу веб-сторінку www.toronto.plast.ca або задзвоніть до Пластової Домівки: (416) 769-9998, (416) 236-9998.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді запрошує усіх членів НТШ та українську громаду

на симпозіум:

УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНСЬКА АРМІЯ У МУЗИЦІ, ЛІТЕРАТУРІ ТА МИСТЕЦТВІ

Субота, 12 травня 2012 р. о годині 2-ій по полудні
Галерія КУМФ-у, 2118-А, вул. Блур Захід, Торонто

Програма

- 2:00 **Відкриття і вступне слово:**
д-р Орест Субтельний
- 2:15 **Перша сесія**
Предсідник: д-р Богдан Небесьо
д-р Дарія Даревич: “Поетично-музичний світ пісень УПА”
- 3:00 кан. наук Галина Костюк: “Слово як зброя: літературна творчість членів УПА”
- 3:45 Перерва на каву
- 4:00 **Друга сесія**
Предсідник: д-р Марта Дичок
д-р Дарія Даревич: “Графіка Ніла Хасевича як образ боротьби УПА”
- 4:45 д-р Петро Потічний: презентація книжки Олександра Іщука, Ігоря Марчука і Дарії Даревич, *Життя і творчість Ніла Хасевича*
- 5:00 д-р Юрій Даревич: презентація книжки Петра-Йосифа Потічного *Справа батька*
- 5:15 Закриття

Виставка і продаж нових видань «Літопису УПА»

Kozak
Aluminum & Roofing
Founded 1983

- покриття різних дахів
- інсталяція алюмінієвих дверей, обшивка (siding)
- бетонні роботи
- шліфування
- виготовлення вікон

Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Сел. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1

Д-р Зеня Било

Дентист

Повна стоматологічна обслуга
Ласкаво запрошуємо нових пацієнтів
Працюємо в суботу

2175A Bloor St. West
Toronto, Ontario

416.767.3413

Шедеври модернізму театру “Березіль”

**Д-р Галина Мокрушина,
член НТШ в Оттаві**

Цього року відзначається сто двадцять п'ять років з дня народження видатного українського режисера-постановника, теоретика театру Леся Курбаса, засновника театру “Березіль”. Завдяки йому український театр став невід'ємною частиною європейського модернізму, не тільки засвоюючи творчі здобутки Заходу, але й активно розвиваючи українське бачення модернізму і український модерністський доробок. Д-р Ірина Макарик, театро- та літературознавець з Оттавського Університету, проілюструвала це у своїй доповіді, організованій Оттавським Відділом Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка 22 березня в Оттаві. Зокрема, вона розповіла слухачам про участь театру “Березіль” у Паризькій Міжнародній виставці сучасного декоративного і промислового мистецтва 1925 року. Весь викладений нижче матеріал узятो з виступу пані Макарик.

Виставка відбувалася упродовж кількох місяців, із квітня по жовтень. Подивитися на нове мистецтво нового століття приїхали туристи й журналісти, дизайнери й архітектори, промисловці і комерсанти, а також офіційні делегації з усього світу. Понад 15 мільйонів глядачів відвідало виставку. Вона дала назву цілому стилю – арт-деко. Понад двадцять країн представили в окремих національних павільйонах свої здобутки в культурі.

Радянський Союз посідав чільне місце у цій виставці. Окрім власного павільйону, він зайняв шість залів Гран-Пале – серця виставки, де відбувалися всі офіційні церемонії і прийоми. Нове радянське мистецтво, представлене в цих залах, мало на меті продемонструвати, що СРСР – сучасна, динамічна, індустріальна держава. Д-р Макарик наголосила, що, беручи участь у Паризькій виставці, більшовицька влада прагнула утвердити свою політичну легітимність і налагодити нормальні взаємини зі світовим співтовариством. Чільна роль СРСР у цій виставці також сприяла створенню і поширенню тривкого уявлення про неодмінний зв'язок революції з авангардним мистецтвом.

Театр “Березіль” був представлений у театральній секції радянського павільйону разом з іншими великими радянськими театрами – Московським художнім театром, Камерним театром Таїрова та Театром революції Мейерхольда. Частиною експозиції склали два десятки малюнків, знімки головних постановок “Березоля”, фотопортрети режисерів і художників. Було також представлено декорації Вадима Меллера до вистави “Секретар профспілки” за романом Лероя Скота у постановці Бориса Тягна. За ці декорації художник Вадим Меллер

Д-р Ірина Макарик

– Зеновій Войчишин

здобув на виставці золоту медаль.

Д-р Макарик зазначила, що експозиція радянської сценографії на Паризькій виставці 1925 року була визнана найвиразнішою і найрадикальнішою. Ця експозиція була найпромовистішим прикладом спроби порвати з минулим і створити абсолютно нове мистецтво, вільне від усіх зовнішніх впливів, за висловом британця, сера Губера Левеліна Сміта. Десятки тисяч відвідувачів, які щодня проходили павільйонами радянського театру, були захоплені новаторськими підходами радянських – “російських” динамічних колективів, які творили революцію в театрі. Ці два терміни постійно вживалися як взаємозамінні як оргкомітетом радянської делегації, так і господарями виставки. Наприклад, у стендах про радянський театр в анотаціях постійно використовувалося слово “російський”, що додатково підкреслювало синонімічність “радянського” і “російського”. В офіційних каталогах і програмках “радянське” і “російське” означало одне й те саме. А в покажчику виставки радянська експозиція значилася під пунктом “Росія” з уточненням про всяк випадок: “Росія. Точніша назва – СРСР (Союз Радянських Соціалістичних

Республік)”. Як критики мистецтва, так і відвідувачі виставки не відрізняли українського “Березолю”. За словами пані Макарик, сотні тисяч, а може, й мільйони людей дізналися про виставу “Березоля” і були вражені їхнім новаторством, але ніхто не ототожнював їх з ім'ям засновника, натхненника і керівника театру Леся Курбаса. Мало хто взагалі розумів, що це український театр.

Нічого дивного в цьому немає, адже в радянській делегації на Паризькій виставці не було жодного

представника від театру “Березіль”. Московські організатори не запросили ані Леся Курбаса, ані будь-кого іншого. Він навіть не знав, які макети та фото з постановок “Березоля” були показані на Паризькій виставці. Тому Леся Курбас не дуже оптимістично сприйняв звістку про паризький успіх “Березоля” та про золоту медаль, яку отримав художник театру Вадим Меллер. Як зауважила д-р Макарик, давнє бажання Курбаса “здивувати світ” здійснилося, але ціною майже повної анонімності.

Проте, незважаючи на всі намагання радянської влади применшити, знівелювати значення українського театру, подаючи його як “радянський”, участь “Березолю” у міжнародній Паризькій виставці, як пізніше і в Міжнародній театральній виставці у Нью-Йорку, показала, що новаторська праця Леся Курбаса викликала захоплення і визнання як фахівців, так і аматорів театального мистецтва на Заході. А дослідження театру “Березіль”, як і інших національних театрів, покажуть, за висловом д-ра Ірини Макарик, не лише те, що на “периферії” створювалися шедеври модернізму, а, що найважливіше, вкажуть на потребу переглянути дефініції та описи міжнародного модернізму.

**Чи Ви потребуєте
допомоги адвоката?
Ми можемо Вам
ДОПОМОГИ.**

Тарас Грицина Петро Гамівка

Подзвоніть до нас за приємною і професійною обслугою

Bloorcourt Professional Centre, 1081 Bloor Street West, Suite 200

(416) 532-8006

Слухайте українську
ЩОДЕННУ радіопередачу
ПІСНЯ УКРАЇНИ

з радіостанції CJMR
на хвилях 1320

Від понеділка до п'ятниці—

7:30 до 8:00 ввечері

Субота і неділя—

5:00 до 5:30 пополудні

**Керівник і ведуча програми
– Оксана Сидорчук Соколик**

Телефон 416-536-4262

Daily Radio
SONG OF UKRAINE
P.O. Box 2, Station "D"
Toronto, Ontario M6P 3J5
Canada